

havde med det ærede Udvalg for et Par Dage siden, levede jeg i den bestemte Tro, efter hvad jeg havde set paa Opgørelsen, at man var i Stand til at kunne gennemføre Kasernering i Forbindelse med Lønningen uden forøget Udgift. Det ligger nær, naar man siger, at det unge Menneske skal have alt frit paa Skolen, at han saa ogsaa i de ældste Klasser har lidt Penge til Lomme penge o. s. v., og det er heller ingen Skade til, at han kan lægge lidt til Side til sin Officersbeklædning. Nogen Nødvendighed er det selvfølgelig ikke, Jeg er nu kommen paa det rene med, at man ikke kan give ældste Klasse Kasernering og Lønning, uden at der kommer en Overskridelse af Udgiften i den Redegørelse, jeg har fremsat, og det mener jeg ikke vil være rigtigt. Jeg vil derfor henlede Opmærksomheden paa, at i det Udkast til Betænkningen, som afgaves af det ærede Udvalg, staar anført som et Ændringsforslag under Punkt 3, at i 5te Stykke udgaa 3die og 4de Punktum. Det vil med andre Ord sige, at af Lovforslaget udgaar den Bestemmelse, der omhandler, at Elever af ældste Klasse skulle lønnes under Kaserneringen. Dernæst er der i Udkastet under Punkt 16 gjort den Tilføjeelse, at de Kadetter, som der er tillagt Lønning for den foreliggende Lovs Udfærdigelse, bibeholde denne Lønning, indtil de afgaa fra Skolen. Disse to Bestemmelser bør stilles som Ændringsforslag, naar Lovforslaget kommer til 3die Behandling. Derved undgaar man, at Udgiften til Kadetskolen bliver større, end den nu er. For øvrigt er det naturligvis klart, at noget Normalbudget er man ikke i Stand til at stille, fordi Skolens Budget i nogen Grad er afhængig af Elevantallet, og det er selvfølgelig veksellende. — Dette over for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Af de af mig stillede Ændringsforslag skal jeg komme lidt ind paa det, der angaar Skolechefens Funktionstid. Det er min Opfattelse, at en saa lang Tid som den, der let vinder Hævd, naar der ingen Indskrænkingsbestemmelser findes, ikke er hensigtsmæssig, hverken for Eleverne eller Chefen. Det virker ikke særlig fremmende paa den sømilitære Dygtighed, naar en ældre Officer kun skal tænke paa de unges Uddannelse. Og jeg tror heller ikke, at netop en ældre Mand eller en gammel Mand er den bedste Opdrager for unge Mennesker. Jeg tror, at det, som jeg oprindeligt har foreslaaet, nemlig 6 Aar som Chef for Kadetskolen, i Alminde-

lighed vil være det, som man vil følge, men det har en absolut Betydning, at det staar i Loven. Findes der ingen Bestemmelse der, vil man let, naar en Chef afskediges, sige: Hvad har han gjort, der maa være noget. Jeg tror, som sagt, at 6 Aars Funktionstid vil blive den almindelige, men jeg har dog ikke noget imod, at Maksimumstiden sættes til 8, idet der kan være Chefer, som man gerne vil bevare i Stillingen noget længere, naar det viser sig, at de varetage den paa en god og fyldestgørende Maade. Jeg har altsaa foreslaaet „normalt 6 og ikke over 8 Aar“, hvilket Flertallet har sluttet sig til.

En anden Ændring angaar Honoraret til det civile Medlem, som sættes ind i Skolekommissionen. For de militære Medlemmer i denne er det Tjenesteligt, og de faa derfor ikke noget Honorar. Derimod er der ikke nogen Sandsynlighed for, at det civile Medlem, som man retter Anmodning til om at indtræde, ønsker at efterkomme den, naar han ikke faar noget Honorar for sit Arbejde. — I Forbindelse hermed kan jeg sige over for den ærede Ordfører, som spurgte, om man ikke agtede ved de ny Planer for Skolerne, særlig for Kadetskolen, at sørge for, at de Kadetter, der afgaa, skulle stilles paa lige Fod med Studenter, at det er i den Retning, at det Arbejde gaar, som jeg for Tiden har mellem Hænder, og jeg maa sige, at jeg netop for Almindelsen, for den pædagogiske Del af Opgaven, konfererer med den Mand, som, hvis Loven gennemføres, af Kultusministeren er indstillet til civilt Medlem af Kommissionen. Den ærede Ordfører kan fuldstændig berolige sig i saa Henseende.

Om Ændringen om Underofficerenes personlige Deltagelse i Arbejdet har den ærede Ordfører allerede udtalt sig. Der er, som han ogsaa sagde, fremkommet en Misforstaaelse af Lovens Mening, som jeg i Grunden ikke rigtig forstaaer. Det er i Motiverne udførlig udviklet, at det er Underofficerernes Faguddannelse, man vil drage Fordel af, og hvorledes det sker, viser Erfaringen f. Eks. fra Søminekorpset, hvor Bestemmelsen har været prøvet i saadan noget som 22 Aar. Der har ikke været Tale om at benytte de ældre Underofficerer ligefrem som Arbejdskraft. Man har ladet dem lede Arbejdet, men som bedre teknisk uddannede give de selv en Haand med. Men Misforstaaelser synes ikke at være udelukket, og derfor har jeg i Overensstemmelse med det ærede Udvalg stillet Ændringsforslagene, saaledes